

DRUHÝ PASTÝŘSKÝ LIST K PŘÍPRAVĚ NÁVŠTĚVY SVATÉHO OTCE BENEDIKTA XVI. V ČESKÉ REPUBLICĚ

O víře

(Přečtete při všech bohoslužbách v neděli 24. května 2009)

Milé sestry a bratři,

před časem jsme zahájili přípravu na návštěvu Svatého otce v naší zemi a již po jejím prvním měsíci si uvědomujeme, že témata přípravy sahají dál než jen k očekávané návštěvě. Věřím, že vám brožurka vydaná pro tento účel nabízí potřebné inspirace.

Všichni vnímáme a často prožíváme, že postavení katolicky věřícího křesťana v naší současné společnosti není jednoduché. Na jedné straně od nás společnost mnoho očekává, na druhé straně jí stále nějak překážíme, protože jsme jiní. Zkusme si položit některé základní otázky:

- Proč a jak jsme jiní?
- Co od nás lidé žádají a jak jejich očekávání naplňujeme?
- Co máme vlastně dělat?

Odlišnost křesťana spočívá v tom, že věří v Boha a také ve všechno, co se modlí každou neděli při vyznání víry. Snaží se, aby byl jeho život pevně zakotven v Ježíši Kristu, Božím Synu, který „se nám lidem podobal ve všem kromě hříchu“ (*Žid 4,14*). On sám se žádného hříchu nedopustil, ale „sám sebe obětoval za naše hříchy“ (*Gal 1,4*). My ovšem nejsme dokonalí jako on. Jsme slabí a hříchů se dopouštíme. Jsme si ale vědomi, že svými hříchy porušujeme pokoj a řád světa, a snažíme se takové věci nedělat.

Naše odlišnost nesmí ale být ani náznakem, že bychom nějak stáli nad druhými. Spočívá v tom, že právě nám, slabým a bezvýznamným lidem, byl Bohem svěřen úkol ukazovat, že je opravdu možné zlo odmítat, bojovat s ním a s Boží pomocí nad ním vítězit. Náš úkol je velký a máme ho plnit s pokornou a radostnou hrdostí. Evangelium našeho Pána je radostná zvěst a ta se má odrážet v každém postoji našeho života. Křesťan má být vždy a všude nositelem naděje a radosti, nikoliv skepse nebo pesimismu. Je kolem nás mnoho lidí, kterým se takového daru nedostalo. Vidíme, jak často tápou ve svém hledání a mají problémy s tím, co je smyslem jejich života.

Věřit znamená zachovávat a hájit Boží zákony, které jsou obsaženy v Desateru. Naším úkolem je Desatero plnit a hlásat. Nesmíme v tom kličkovat, vytáčet se a vymlouvat, pokrytecky ho vyznávat a ve skrytu ho překračovat. S velkou naléhavostí připomínáme do vlastních řad, že „víra bez skutků je mrtvá“, jak říká sv. Jakub (*Jak 2,17*). Je téměř jisté, že budeme častěji zatlačeni, umlčováni a skandalizováni, jako se to teď děje Svatému otci Benediktu XVI. Velice často také budeme přehlasováni, protože nás není mnoho. Přesto budeme klidně a trpělivě opakovat, že je zakázáno zabít, i když se tak má dít údajně humánním způsobem a s dobrým úmyslem. Protože v Písmu stojí: „Nezabiješ!“ (*Ex 20,13*). Budeme opakovat, že je Bohem zakázáno také lhát, krást, nectít rodiče, být nevěrný v manželství a nezodpovědně si zahrávat v oblasti sexuality a předávání života. Budeme vždy a znovu opakovat, že máme věřit všemohoucímu

a milosrdnému Bohu a nepodlehnout modlám typu peníze, majetek, požitky a závislost na konzumních hodnotách. Budeme to říkat, protože je to naše poslání a máme právo vyjádřit svůj názor právě tak jako kdokoli jiný. Není správné, když své názory omlouváme, když nejistě skrýváme své přesvědčení a tak ochabujeme a ztrácíme vlastní identitu křesťana, pravdivost a věrohodnost.

Mnoho, a patrně naprostá většina lidí, si stále naléhavěji uvědomuje, že v morálním chaosu nelze dost dobře žít a přežít, a to, co od nás společnost plným právem očekává, jsou právě plody naší víry. Druzí v nás mají objevit lidi jasné mravní a charakterové orientace, kteří nemoralizují a nikoho neodsuzují, ale ukazují cestu a sami na sobě dokazují, že je možné podle ní jít.

Co tedy máme dělat? Nebát se. Přestat se stydět za to, v co věříme. Nebojme se, sestry a bratři, ani toho, že často býváme i my ustrašení a slabí. Apoštolové měli také „ze strachu před židy dveře zavřeny“ (*J 20,19*), byli bezradní a nechápaví. Když dostali sílu Ducha Svatého, stali se neohroženými a „všichni, kdo je slyšeli, užasli, jak k nim v jejich jazyce mluvili o velkých Božích skutcích“ (*Sk 2,6.11*).

Prosme proto, aby nám všem o letošních Svatodušních svátcích byly v Božské štědrosti dány ony úžasné dary Svatého Ducha a s nimi síla tiché, ale nezničitelné pravdy a dobra.

Modlíme se za vás všechny a žehnáme vám pro další kroky na cestě příprav k přijetí návštěvy Svatého otce Benedikta XVI., k níž směřujeme.

Vaši čeští a moravští biskupové